

jeg sige, at disse 4 Aar ere foreslaaede af Hensyn til en Betænkning, der ogsaa findes meddelt Udvalget, — jeg tror under 16de April 1872. Den ligger altsaa efter den senere Udvikling, der har fundet Sted i krigsvidenskabelig Henseende, og den falder sammen med det første Forslag, der blev forelagt her i 1872. Denne Udtalelse er fra Værftschefen og gaar ud paa, at 4 Aar ere fuldkommen tilstrækkelige til den theoretiske Uddannelse; Eleverne kunne magelig lære det Fornødne i 4 Aar. Dernæst fremhæves der ganske vist fra den samme Autoritets Side Uanskeligheden af, at de to næste Aar bruges til at gaa noget mere i Søfart, og saa tilføjes der endelig i denne Betænkning en Bemærkning, som er overordentlig fordelagtig for vore Underofficerer af Søetaten, idet de nævnes som overordentlig dygtige og som Folk, der i høj Grad have tilfredsstillt de Fordringer, som have været stillede til dem. Dette gjælder om de Underofficerer, der vare tilstede i 1872. Der er ikke for os fremsført noget Bevis for, at Underofficererne siden skulde være gaaede tilbage, og naar vi sammenholde det, der her foreligger fra Værftschefens Side, med hvad der er foreslaaet fra Udvalgets Flertals Side, saa forekommer det os, at vi befinde os ganske paa samme Grund. De 7 Aar, som Regjeringen har forlangt, vise sig efter vor Formening ikke at være nødvendige, og de 4 Aar, der ere nødvendige til den theoretiske Uddannelse, have vi jo indrømmet. Hvad angaar den forespørgede Søfart, som ønskes tilveiebragt, dels igennem Dveller i Seilskibe — det er egentlig dette, der, saavidt jeg erindrer, fornemmelig ligger Forfatteren af den Betænkning, jeg nys omtalte, paa Sinde — og dels igennem en længere Tid, da ere begge Dels staaede tilveie gennem vort Forslag, idet det gaar ud paa, at Dvellerne skulle finde Sted i mindre Seilskibe, og at Eleverne skulle have en ikke ganske ringe Søfart, førend de kunne optages i Skolen. Fortsættelsesskolen for Underofficerer tror jeg ikke, der kan gøres anden Indvending imod, end at det kan være vanskeligt at faae Underofficerer kommanderede til denne Tjeneste. Den ærede Minister bemærkede ogsaa, at det vilde være vanskeligt at faae dem dertil, paa Grund af deres Tjeneste paa Laskeloftet og ved Artilleriet. Det forekommer mig imidlertid, at den Tjeneste, Underofficeren gjør paa Laskeloftet og ved Artilleriet, kan han gjøre i Skolen; man kan jo lade de Arbejder, som disse Underofficerer nu foretage paa Laskeloftet og ved Artilleriet, som jo dels bestaar i Dveller i at exercere med Kanoner og dels i Dveller i at reparere Seil, og hvad der hører til Laskelagen, kort sagt alle disse Ting, foretage i Skolen, saaledes at de falde sammen med Skolens Uddannelse. Om der end er Noget, som ikke kan foretages paa Skolen, hvad jeg villig skal indrømme, saa maa dog en Del af disse Arbejder kunne slaas sammen med Skolen, hvorved der altsaa vil vindes en Del Tid. — Hvad

angaar Eleverne ved Skibsbygningsvæsenet, da er dette et Punkt, jeg skal gjøre til Gjenstand for nærmere Overveelse. Jeg skal indrømme, at Motivet til vort Forslag ganske rigtig er, som den ærede Minister har sagt, den Reduktion, der har fundet Sted med Hensyn til det tilsvarende Antal af Mestre; idet vi nemlig ere gaaede ud fra det af Regjeringen foreslaaede Antal Mestre, ere vi ogsaa gaaede ned med Hensyn til Antallet af Elever paa Skolen; men de kunne naturligvis komme ind igjen, hvis det skulde vise sig, at vi i saa Henseende ikke have været fuldstændigt og tilstrækkeligt underrettede. Jeg veeb ikke af, at den ærede Minister gjorde nogen Indvending imod, at vi have støttet den ene Underdirektør, nemlig for Værftets Haandværksafdeling (Marineministeren: Nei, jeg forglemt for at omtale dette Punkt, men skal gjøre det senere.). Ja, saa skal jeg afvente, hvad den ærede Minister i saa Henseende maatte have at bemærke. — Naar Farten for Officererne er fordret ubvidet, da har dette sin Grund i, at det forekommer os, at man i Regjeringens Forslag mere og mere gaar bort fra Fordringen om Farten, og det har ikke været uden Betænknelighed, at vi have set, at der i Regjeringens Forslag er opstillet saa mange Undtagelser fra Fordringen om Farten, som stot er. I een Henseende finder der maaske nogen Skærpsel Sted, idet der ubetinget fordres 3 Aars Delogsfart; men naar man regner det rigtigt ud, saa falder dette tildels sammen med, hvad der faktisk finder Sted. Det ene Aar, nemlig, Nedgangen fra 7 til 6 Aar, er imidlertid ubetinget en Nedgang. Med Hensyn til de øvrige Betingelser, som skulde kunne træde i Stedet for Fordringen om Farten, skal det fra Udvalgets Side siekligt indrømmes, at Søminstetjenesten og ligeledes Virksomheden som Lærer kunde begrunde en saadan Undtagelse; men det skulde være med stadig Hensyn til, at Officererne dog have en Del Aar, i hvilke de kunne naae denne Fart, og da Uberskrændsen ikke er sat saa lavt, saa ser jeg ikke nogen Grund til at skjære denne Fart bort for den Officer, der har opholdt sig nogen Tid paa Sørens Officersskole. Det er ganske vist af Betydning for Officererne, at de faae denne Uddannelse paa Officersskolen; men den vil blive mindre betydningsfuld, naar Regjeringen vilde gaa ind paa den af os foreslaaede Søofficersskole; men den vil faktisk forekomme det i det Mindste os, ikke kunne sammenlignes med den Uddannelse, de faae paa Søen. Grunden til, at man fra vor Side har givet saa stort et Afslag i Farterne for Officerer, der ere kommanderede paa Forterne, er naturligvis ikke Hensynet til Overgangsbestemmelserne, men fordi en af Hovedgrundene, hvorfor der fordres Farter, jo væsentlig er den, at Officererne ere ombord — saa at sige — under en vedvarende militær Kommando. Det egentlig militære Liv — man kan ikke bruge Udtrykket Kaser-